

10 e Kamer

Nr. 1255/06
VAN HET PARKET

Nr. 01/209/09
VAN HET ARREST

Het hof van beroep te Gent, tiende correctionele kamer, heeft het volgende arrest gewezen in de zaak:

Hypothecaire inschrijving
Vergunningsregister

A, B, C, D en E: SV vervallen,
opheffing strafbaar karakter.

m.b.t. de herstellvordering: in voortzetting
op vrijdag 11 september 2009 om 9 uur.

20 februari 2009

not. 66.97.257/01 van het Openbaar Ministerie

en als eiser tot herstel, de stedenbouwkundige Inspecteur bij het
Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap van de afdeling Ruimtelijke
Ordening voor de provincie

Tegen:

1. Nr. _____ geboren te _____
op _____, handelaar, wonende te _____

2. Nr. _____, met zetel te _____

ten einde terecht te staan ter zake van:

De eerste

A. Bij inbreuk op de artikelen 44 § 1-1, 45 § 4, 64 (1°, 2° en 5° lid) en 65 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw (B.S. 12.04.1962), zoals nadien geformuleerd in de artikelen 42 § 1, 43 § 4, 66 (1°, 2° en 5° lid) en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (B.S. 15.03.1997), door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet door namelijk zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen te hebben gebouwd een grond gebruikt voor het plaatsen van één of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd), in casu:

door op het terrein gelegen te
gekend onder 2° ald. sectie , in
eigendom toebehorende aan

een grond te hebben gebruikt voor het aanleggen van een volledig
uitgeruste en verharde parking van +/- 6500 vierkante meter bestaande
uit kasseien, versierd met stenen bloembakken en verlichtingspalen en
begrensd door een stenen afsluiting; het oprichten van een feestzaal
gepositueerd aan de rechterkant, halfweg het perceel (oppervlakte: 45
meter x 12 meter), het oprichten van een keuken links op het terrein
(oppervlakte: 23 meter x 12 meter).

het bouwen van een feestzaal (oppervlakte: 65 meter x 12,50 meter)
waarvan de achterste 35 meter gesitueerd zijn in agrarisch gebied,
namelijk door de hierboven omschreven toestand in stand gehouden te
hebben te in de periode gaande van 01.01.1989 tot en met
24.03.1997

B. Bij inbreuk op de artikelen 42 § 1-1°, 66 (1°, 2° en 5° lid) en 68 van
het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22
oktober 1996 (B.S. 15.03.1997), door het uitvoeren van werken, het in
stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe
dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere
plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die
van de verordeningen vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het
eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet, door namelijk zonder
voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het College
van Burgemeester en Schepenen te hebben gebouwd, een grond
gebruikt voor het plaatsen van één of meer vaste inrichtingen, te
hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben
verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd), in
casu:

op het terrein omschreven onder de telastlegging A,
door de instandhouding van de onder A omschreven toestand te
in de periode gaande van 25.03.1997 tot en met 30.04.2000.

C. Bij inbreuk op de artikelen 1 2, 99 § 1-1°, 146-1°, 147, 148, 149 en
204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke
ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 03.06.1999), de bij artikel 99 § 1-1°
bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande
vergunning te hebben uitgevoerd voortgezet of in stand gehouden,
door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning te
hebben gebouwd op een grond één of meer vaste inrichtingen te
hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand
bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid,
met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken, in casu:

op het terrein omschreven onder de telastlegging A,
door de instandhouding van de onder A omschreven toestand te
vanaf 01.05.2000 tot de uitvoering van het bevel tot
dagvaarding, dende 22.04.2005

De tweede

D. Bij inbreuk op de artikelen 42 § 1-1°, 66 (1°, 2° en 5° lid) en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (B.S. 15.03.1997), door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet, door namelijk zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen te hebben gebouwd, een grond gebruikt voor het plaatsen van één of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd), in casu :

op het terrein omschreven onder de telastlegging A,
door de instandhouding van de onder A omschreven toestand te
in de periode gaande van 02.07.1999 tot en met 30.04.2000

E. Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99 § 1-1°, 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 13 mei 1999 (B.S. 08.06.1999), de bij artikel 99 § 1-1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken, in casu

op het terrein omschreven onder de telastlegging A,
door de instandhouding van de onder A omschreven toestand te
Waregem, vanaf 01.05.2000 tot de uitvaardiging van het bevel tot
dagvaarding, zijnde 22.04.2006

Bij vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Kortrijk van 1 december 2006, 12de kamer, rechtdoende op tegenspraak, werd als volgt beslist:

De dagvaarding wordt als volgt verbeterd :

In de telastlegging A: "

Stelt in hoofde van de opheffing
van het strafbaar karakter van de misdrijven van instandhouding vast
zoals omschreven onder de telastleggingen A, B, C, D en E met het
verval van de strafvordering met betrekking tot de telastleggingen A, B,
C, D en E tot gevolg.

Laat alle kosten ten laste van de Staat.

En op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur:

Beveelt _____ en _____ over te gaan tot het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand te _____ kadastraal gekend onder _____ hetgeen inhoudt:

- het slopen van alle constructies en verhardingen aangebracht in het agrarisch gebied,
- het weghalen van de verharding en de afsluiting ;
- het slopen van de feestzaal rechts en de feestzaal en keuken links;
- het verwijderen van alle andere constructies en verhardingen uit het agrarisch gebied ;
- het verwijderen van het gesloopte materiaal van het terrein ;
- het uitbreken van alle mogelijke kabels en leidingen uit ondergrond ;
- het herstellen van het maaiveld in de oorspronkelijke staat

en dit binnen een termijn van 12 maanden vanaf de datum waarop dit vonnis in kracht van gewijsde zal zijn gegaan.

Voor het geval dat _____ de plaats niet binnen de gestelde termijn in de vorige staat hersteld hebben, beveelt dat de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur en/of het college van Burgemeester en Schepenen _____ ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien overeenkomstig de bepalingen van artikel 153 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening.

Zegt voor recht dat, op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur, _____ gehouden zullen zijn tot het betalen aan de Vlaamse Gemeenschap van een dwangsom van € 500 per dag vertraging in de tenuitvoerlegging van de herstelmaatregel en dit vanaf de dag volgend op het verstrijken van de termijn van twee maanden.

Tegen voormeld vonnis werd hoger beroep ingesteld op 8 december 2006 door beide beklaagden.

* * *

Het hof hoorde op de openbare terechtzitting van 2 januari 2009 in het Nederlands:

de beklaagden in hun middelen van verdediging, de eerste beklaaide in persoon aanwezig en beiden bijgestaan door meester advocaat aan de balie te _____ en meester _____ advocaat aan de balie te _____

het openbaar ministerie in zijn vordering bij monde van substituut-procureur-generaal _____

eisen tot herstel in zijn eisen bij monde van meester voor
meester beiden advocaat aan de balie te

1. Het hoger beroep van de beide beklaagden werd tijdig en regelmatig naar de vorm ingesteld; het is ontvankelijk.

Nu de beklaagden voor de eerste rechter, zoals zij thans ook voor het hof doen, de nietigheid van de dagvaarding en bijgevolg de onontvankelijkheid van de strafvordering hebben ingeroepen – verweer dat door de eerste rechter werd verworpen –, is hun hoger beroep ook gericht tegen de beslissing van de eerste rechter waarbij het verval van de strafvordering met betrekking tot de telastleggingen A, B, C, D en E werd vastgesteld. Immers, bij een onontvankelijke strafvordering zou ook de herstellvordering onontvankelijk dienen verklaard te worden.

Wel kan op het enkel hoger beroep van de beide beklaagden hun toestand niet verzwaard worden.

2. Terecht heeft de eerste rechter de telastlegging A verbeterd door de vermelding te veranderen in Het hof neemt deze verbetering over en voegt eraan toe dat waar in de telastleggingen B, C, D en E verwezen wordt naar "op het terrein omschreven onder de telastlegging A" daarmee telkens bedoeld wordt de telastlegging A zoals hiervoor verbeterd.

De vermelding – overigens de vroegere maatschappelijke zetel van – betreft duidelijk een louter materiële vergissing nu uit de er op volgende kadastrale aanduiding van het goed en het bij de dagvaarding gevoegde uittreksel uit de kadastrale legger van de gemeente afdoende blijkt dat het terrein waarop de te last gelegde inbreuken werden begaan gelegen is te

Telkens hierna sprake is van de telastleggingen A, B, C, D en E betreft het deze telastleggingen zoals verbeterd.

3. Terecht heeft de eerste rechter geoordeeld dat de oorspronkelijke dagvaarding niet nietig is. Zoals hiervoor onder randnummer 2 reeds aangehaald konden de beklaagden zich niet vergissen over de identificatie van het onroerend goed waarop de beweerde inbreuken door hen zouden zijn gepleegd. Door de betekening van de dagvaarding wisten zij, niettegenstaande de materiële vergissing door de vermelding dat het ging om het terrein gelegen te

Dit blijkt overigens ook uit hun eerste voor de eerste rechter neergelegde conclusie waarin zij het, nog voor de eerste rechter op de zitting van 12 november 2003 kennis gaf van de verbetering van de telastlegging A, reeds uitvoerig hebben over de gebouwen op het terrein gelegen te

De beklaagden maken het dan ook niet enigszins aannemelijk dat en het hof ziet ook niet in op welke wijze hun recht van verdediging zou kunnen zijn geschonden door deze louter materiële vergissing. Mits de rechtzetting van de materiële vergissing, die ook voor de beklaagden

moet duidelijk geweest zijn, was het ontvoerend goed correct aangeduid in de oorspronkelijke dagvaarding.
De strafvordering is derhalve ontvankelijk.

4.1. De in de telastleggingen A, B en C aan de eerste beklaagde en de in de telastleggingen D en E aan de tweede beklaagde te last gelegde feiten maken thans een inbreuk uit op artikel 99 § 1-1°, strafbaar gesteld door de artikelen 146 eerste lid, 1°, derde en vierde lid, 147 en 149 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (B.S. 8 juni 1999), zoals gewijzigd bij decreten van 28 september 1999, 26 april 2000, 13 juli 2001, 8 maart 2002, 19 juli 2002, 4 juni 2003, 21 november 2003, 7 mei 2004, 22 april 2005 en 10 maart 2006, 16 juni 2006, 7 juli 2006, 22 december 2006, 9 november 2007 en 21 december 2007, hierna genoemd DORO.

4.2. Met betrekking tot de telastleggingen A, B, C, D en E is het zo dat het artikel 146, derde lid DORO, zoals gewijzigd door artikel 7 van het decreet van 4 juni 2003 houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, wat het handhavingsbeleid betreft, in de mate dat het niet vernietigd werd door het Grondwettelijk Hof bij arrest nr. van 19 januari 2005, bepaalt dat het misdrijf van in stand houden van inbreuken bedoeld in het eerste lid, 1°, 2°, 3°, 6° en 7° nog slechts strafbaar is voor zover de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdige gebruik gelegen zijn in de ruimtelijk kwetsbare gebieden. Deze bepaling trad in werking op 22 augustus 2003. Ingevolge artikel 2 lid 2 van het Strafwetboek dient van deze mildere strafwet ter zake toepassing te worden gemaakt.

Het in de telastleggingen A, B, C, D en E te last gelegde misdrijf van in stand houden is in casu niet langer strafbaar. De handelingen en werken zijn immers volgens het gewestplan vastgesteld bij koninklijk besluit van 4 november 1977, gelegen deels in woongebied met landelijk karakter, deels in agrarisch gebied (zonder bijzondere waarde), geen ruimtelijk kwetsbare gebieden in de zin van artikel 146, vierde lid DORO. De opheffing van het strafbaar karakter van het te last gelegde misdrijf van in stand houden na het lijdstip waarop de eerste rechter van de strafvordering werd oordeeld door de betekening van de oorspronkelijke dagvaarding aan de beide beklaagden op 30 april 2003 heeft het verval van de op steunende strafvordering tot gevolg.

5.1. De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur vordert in zijn brief van 3 juli 2001 met bijlagen (stukken 1 t/m 15 van het strafdossier, waarbij het hof vaststelt dat stuk 6 ontbreekt) bij toepassing van artikel 149 §1 DORO het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand, dit impliceert:

- het slopen van alle constructies en verhardingen aangebracht in het agrarisch gebied;
- weghalen verharding en afsluiting, slopen feestzaal rechts en feestzaal en keuken links, verwijderen van alle andere constructies en verhardingen uit het agrarisch gebied;
- verwijderen van het gesloopte materiaal van het terrein;

- uitbreken van alle mogelijke kabels en leiding uit de ondergrond;
 - herstellen van het maaiveld in de oorspronkelijke staat;
- met verbeurte van een dwangsom bij niet naleving van het bevel tot herstel.

5.2. De opheffing van het strafbaar karakter van het te last gelegde misdrijf van in stand houden brengt niet mee dat, voor zover bewezen, de instandhouding, die strafbaar was in de periode waarin zij plaatsvond, niet langer de grondslag zou kunnen uitmaken van de herstellvordering, noch dat het hof zijn bevoegdheid zou verliezen om er over te oordelen, nu de herstellvordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur van 3 juli 2001 voor de strafrechter werd ingesteld op een ogenblik dat de instandhouding nog strafbaar was. De eerste rechter werd immers (ook) van de herstellvordering gevat door de betekening van de oorspronkelijke dagvaarding aan de beide beklaagden op 30 april 2003, dit is vóór 22 augustus 2003. De herstellvordering van 3 juli 2001 is dan ook tijdig gesteld.

Anders dan de beklaagden willen doen aannemen wordt de herstellvordering samen met de strafvordering voor de rechter aanhangig gemaakt, en dit door de betekening van de oorspronkelijke dagvaarding, en niet pas op de datum van de zitting waarop het openbaar ministerie in zijn vordering naast de toepassing van de strafwet ook het herstel vordert. Om de overeenkomstig artikel 149 § 2 DORO bij het parket bij gewone brief ingeleide herstellvordering voor de rechter aanhangig te maken is het verder niet vereist dat in de oorspronkelijke dagvaarding expliciet verwezen wordt naar deze herstellvordering.

5.3. De beklaagden kunnen evenmin bijgetreden worden wanneer zij in hun voor het hof neergelegde conclusies stellen dat de herstellvordering nietig is en buiten toepassing dient te worden gelaten omdat er geen omschrijving is van de toestand voorafgaand aan het misdrijf.

De piegform van artikel 149, § 4, eerste lid DORO, dat onder meer bepaalt dat de herstellvordering minstens een omschrijving van de toestand voorafgaand aan het misdrijf vermeldt, en dat een recent uittreksel uit het plannenregister wordt bijgevoegd, is (immers) niet voorgeschreven op straffe van nietigheid noch substantieel (zie Cass. 3 april 2007, nr

Bovendien is het zo dat wat betreft de beweerd wederrechtelijk in stand gehouden constructies, meer bepaald de parking van ongeveer 6.500 m², de feestzaal van 45 meter op 12 meter, de keuken van 23 meter op 12 meter en de feestzaal van 65 meter op 12,50 meter, een omschrijving van de toestand voorafgaand aan het misdrijf alleen al volgt uit de vaststelling van het in stand houden zonder vergunning van deze constructies. De toestand voorafgaand aan het misdrijf was, voor zover het misdrijf bewezen is, evident deze van de genoemde percelen zonder die wederrechtelijke constructies. Dat vóór het oprichten van de beweerd wederrechtelijk in stand gehouden constructies er eventueel andere constructies aanwezig waren op de percelen doet aan deze vaststelling geen afbreuk.

5.4. Nu de herstellvordering niet onontvankelijk is en het hof bevoegd is er nog over te oordelen, dient het hof alvorens te beslissen over deze tegen en gerichte herstellvordering, ook nog te onderzoeken of het aan de beklagden te last gelegde misdrijf van in stand houden in hunnen hoofde is bewezen.

6.1. Met betrekking tot de feestzaal van 65 meter op 12,50 meter, gelegen aan de linkerkant van het perceel gezien van aan de straatzijde, roepen de beklagden in dat de publieke vordering en het recht van de overheid om enig verder herstel te eisen, is vervallen door de betaling van de transactiesom.

Uit de bij het strafdossier gevoegde stukken blijkt dat bij brief van 16 juni 1983, uitgaande van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, Stedebouw en Ruimtelijke Ordening, met

betrekking tot een "bouwmisdrijf te verbouwingwerken", aan een certificaat

wordt overgemaakt waaruit blijkt dat voldaan werd aan de wettelijke verplichtingen voorzien in artikel 65 § 3 (van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en stedebouw) en de daarbij aansluitende onderrichtingen, betreffende het herstel van de bouwovertreiding bij wijze van transactie.

In het certificaat wordt vermeld dat de regelmatige bouwaanvraag, voorzien in de terzake geldende onderrichtingen, tevens werd ingediend en gunstig geadviseerd.

Welke vergunning er precies werd afgeleverd voor welke "verbouwingwerken aan bestaande complex", waarvoor door de gemachtigde ambtenaar op 13 juni 1983 gunstig advies werd verleend (zie stuk 85 van het strafdossier), blijkt echter niet. Volgens de beklagden bekwamen zij deze vergunning op 16 juni 1983.

ambtenaar van de dienst Ruimtelijke Ordening bij die naar aanleiding van zijn verhoor op 10 september 2002 een door hem opgemaakte chronologische lijst overhandigde aan de politie, vermeldt echter op die lijst met betrekking tot de beslissing van het schepencollege op 16 juni 1983 "goedkeuring (werd niet ondertekend – nota secretaris)". Het is alteschijnlijk duidelijk wat met die vermelding precies bedoeld wordt en of er nu al dan niet een rechtsgeldige vergunning werd afgeleverd.

Het hof had graag kennis kunnen nemen van de bouwaanvraag die werd ingediend door de met betrekking tot een perceel gelegen en strekkende tot verbouwingwerken aan bestaande complex, van de bouwvergunning die zou zijn afgeleverd en van de goedgekeurde bouwplannen.

De kennisname van wat precies werd vergund (wat o.m. zal blijken uit de eventueel goedgekeurde plannen) kan ertoe bijdragen te kunnen uitmaken of het wel de feestzaal links van 65 meter op 12,50 meter is die onder de transactie viel, zoals de beklagden voorhouden, dan wel of het om een ander gebouw ging dat later (eventueel deels) werd afgebroken en vervangen door de feestzaal. Daarbij mag evenmin de brief van 24 juni 1983, uitgaande van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, Bestuur van de Stedebouw en de Ruimtelijke Ordening,

en gericht aan de _____ uit het oob verloren worden. In die brief staat het volgende:

"Betroft: Bouwwerken op terrein achter de weideafsluiting.

Mijne Heren,

In verband met bovenvermelde aangelegenheid heb ik de eer U ter kennis te brengen dat de eis tot herstel in de vroegere staat van het terrein, gelegen achter de weideafsluiting blijft bestaan, aangezien dit gedeelte gelegen is in de landbouwzone.

Een nazicht zal door mijn dienst gebeuren binnen de vier maanden. Bij niet naleven van de wettelijke voorzieningen zal ik mij verplicht zien proces-verbaal van vaststelling op te maken en de nodige herstellvordering langs de heer Procureur des Konings voor te stellen."

De vraag stelt zich welke bouwwerken bedoeld werden: ging het om een deel van het gebouw dat niet onder de transactie viel of ging het om "de verharding aangebracht achter de weideafsluiting", waarover beklagden het in hun conclusies hebben? Viel de weideafsluiting samen met de grens tussen het woongebied met landelijk karakter en het agrarisch gebied? Wat heeft het aangekondigde nazicht van het Bestuur van de Stedebouw en Ruimtelijke Ordening opgeleverd?

Het openbaar ministerie wordt verzocht over dit alles verder onderzoek te willen instellen en de nodige stukken bij het strafdossier te laten voegen.

6.2. Met betrekking tot de zogenaamde bouwvergunning van 15 oktober 1987, die volgens de beklagden aan _____ werd verleend voor het bijbouwen van een keuken met berging en sanitair aan bestaande feestzaal, leggen de beklagden een uittreksel uit het register der notulen van het Schepencollege van de zitting van 15 oktober 1987 voor (stuk 12 van hun voor het hof neergelegd stukkenbundel). Dit stuk draagt echter geen handtekening van de burgemeester en de secretaris, maar enkel de vermelding "(gcl.)" gevolgd door de naam van de burgemeester en de secretaris, en werd met een diagonale streep doorgehaald. Daarnaast leggen de beklagden ter staving van hun stelling dat aan _____ een bouwvergunning werd verleend, nog een brief voor, gedateerd "postdatum", waarin o.m. staat (zie stuk 13 van hun voor het hof neergelegd stukkenbundel):

"Indien de werken waarvoor U op 15.10.87 – onder nummer _____ bouwvergunning verleend werd reeds aangevangen zijn, gelieve dit onmiddellijk te melden met de witte kaart die U destijds bij de bouwvergunning afgeleverd werd."

Door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur wordt het bestaan van die vergunning ontkend. Hij steunt zich daarbij op het uittreksel uit het vergunningenregister van de stad Waregem, waarin met betrekking tot die vergunningsaanvraag voor het bijbouwen van keuken met berging en sanitair aan bestaande feestzaal wordt vermeld (zie map V van de door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur voor het hof neergelegde stukkenbundel): *"Geen (tijdige) beslissing genomen. Gunstig advies gemachtigde ambtenaar 13.10.1987. Brief dd. 19.11.1987: voorat uitvoeren rioleringswerken vooraleer dossier opnieuw onderzocht zal worden."*

De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur wordt in zijn stelling ook bijgetreden door _____ ambtenaar van de dienst Ruimtelijke

Ordering bij _____ die op de reeds hiervoor genoemde door hem opgemaakte chronologische lijst vermeldt dat voor het bijbouwen van een keuken met berging en sanitair aan bestaande feestzaal de beslissing van het schepencollege op 15 oktober 1987 was: *“goedkeuring (werd niet ondertekend – uitgesteld tot na uitvoering rioleringswerken)”*.

In antwoord op een brief van 25 oktober 1996 waarin _____ het volgende vroeg:

“Zou het mogelijk zijn mij een copie van de bouwvergunning, nummer _____ te willen opsturen. Dit betreft de bouwvergunning verleend aan _____ op 15/10/1987”,

liet het gemeentebestuur van _____ bij brief van 5 november 1996 het volgende kennen:

“Bij nazicht van het bouwdoossier nr. _____ tot het bijbouwen van een keuken met berging en sanitair aan bestaande feestzaal te _____ kunnen wij u mededelen dat dit dossier NOOIT werd goedgekeurd.

De brief die U indertijd hebt ontvangen nopens de aanvang der bouwwerken werd u vorkortdelijk overgemaakt. Het betreft hier een administratieve vergissing. Het bouwdoossier werd besproken in het College van 15.10.87 maar de beslissing werd voor onbepaalde duur uitgesteld totdat de nodige rioleringswerken werden uitgevoerd. We verwijzen hieromtrent naar ons schrijven van 19.11.87, waarvan U een afschrift in bijlage vindt.

Daar deze werken nog steeds niet uitgevoerd zijn en door de gewijzigde wetgeving, spijt het ons U te moeten mededelen, dat het voormeld bouwdoossier heden niet meer in aanmerking komt om goedgekeurd te worden.”

Bij de kopie van de brief van 5 november 1996 werd echter geen kopie gevoegd van de brief van 10 november 1987 en een kopie ervan bevindt zich evenmin in het strafdoossier.

Het hof had graag kennis kunnen nemen van de inhoud van deze brief van 19 november 1987 en verzocht dan ook het openbaar ministerie _____ een kopie van deze brief bij de bevoegde diensten van _____ op te vragen.

7. De herstellvordering wordt voor de rechter ingeleid op een ogenblik dat de vereiste van een eensluitend advies van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid, ingevoerd ingevolge de wijziging van artikel 149 § 1 DORO door artikel 8 van het decreet van 4 juni 2003, nog niet bestond. Krachtens artikel 198bis DORO kan het hof deze vordering die nog niet aan de Hoge Raad is voorgelegd, alsnog voor eensluitend advies voorleggen, nu deze raad inmiddels is samengesteld en zijn huishoudelijk reglement op 16 december 2005 door de Vlaamse Regering is goedgekeurd (B.S. 13 januari 2006).

Teneinde de behandeling van de zaak niet nodeloos te vertragen en ook al heeft het hof, gelet op het aanvullend onderzoek waaromtrent het het openbaar ministerie uitnodigt, nog niet beslist of het aan de beklagden te last gelegde misdrijf van in stand houden in hunnen

hoofde is bewezen, acht het hof het in de gegeven omstandigheden opportuun om nu al de vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur alsnog voor eensluidend advies aan de Hoge Raad voor het Herstelbeleid voor te leggen.

OP DEZE GRONDEN,
het hof, rechtsprekend op tegenspraak

Gelet op de artikelen hiervoor aangehaald en de artikelen:
184, 185, 190, 190ter, 199, 200, 210 en 211 van het Wetboek van Strafvordering,
24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken.

Verklaart het hoger beroep van de beide beklaagden ontvankelijk en er over beslissende:

Verbeterl de telastleggingen zoals hiervoor onder randnummer 2 vermeld.

Verklaart de strafvordering tegen de eerste beklaagde met betrekking tot de telastleggingen A, B en C en tegen de tweede beklaagde met betrekking tot de telastleggingen D en E vervallen door de ophoffing van het strafbaar karakter van het er in te last gelegde misdrijf

En vooraleer verder uitspraak te doen over de door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur gevorderde herstelmaatregel en de vordering tot verbeurte van een dwangsom:

- verzoekt het openbaar ministerie over te gaan of te doen overgaan tot de uitvoering van de hierboven onder randnummers 6.1 en 6.2 omschreven bijkomende onderzoeksverrichtingen;

- beslist de herstellvordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur voor eensluidend advies aan de Hoge Raad voor het Herstelbeleid voor te leggen zoet dat hiertoe door de griffier een eensluidend afschrift van dit arrest, samen met een digitale versie ervan zo dit technisch mogelijk is, en van de herstellvordering (stukken 1 tot en met 15, waarbij het hof vaststelt dat stuk 6 ontbreekt) door middel van een aangetekend schrijven aan de raad zal worden overgemaakt.

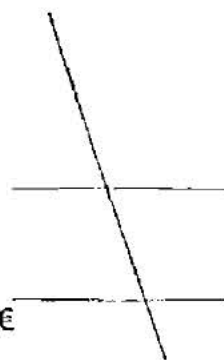
Stelt de zaak voor verdere behandeling van de herstellvordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur en de er op geente vordering tot verbeurte van een dwangsom op de terechtzitting van 11 september 2019 te 9.00 uur

Houdt de beslissing over de kosten aan.

Kosten.
Afschriften:
Opstelrecht ber. bekl.:
Dagvaarding:

+ 10 % .

Totaal :€

Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep, tiende
correctionele kamer, samengesteld uit kamervoorzitter
als voorzitter, en de raadsheren
en in openbare terechtzitting van **20 februari 2009**
uitgesproken door voorzitter in aanwezigheid van
substituut-procureur-generaal, met bijstand van griffier